

Tartalomjegyzék

Milyen a 9. osztály?...
...mindjárt kiderül3.oldal
The Breakfast Club (1985)
dir.:John Hughes5.oldal
Intri life,
avagy milyen is a bentlakóknak7.oldal
Éghajlatváltozás.....9.oldal
A GALAGONYA Weöres Sándor
versillusztráció.....11.oldal
Családbarát tartalom12.oldal
Feketekréta14.oldal

A szerkesztőség tagjai:

Főszerkesztő:

Baranyi Tünde 11.D

E számunk szerzői:

Dimény Andor, 11.A

Drăgan Anna 11.D

Horváth Dalma Boróka, 9.D

Márton Ágnes-Emma 11.A

Téglás Petra 9.D

Péter-Pakó Henrietta, 10.E

Korrektor:

Divin Judit 11.D

Borító:

Dobrai Mercédesz

Tördelő:

Dobrai Mercédesz 11.D

Irányító tanár:

Kirkósa Enikő

A kiadásért felel:

Vad Márta igazgatónő

ISSN 2501-4064

ISSN-L 2501-4064

személyeket, hanem téktelen, nem látszik.
tulajdonságokat tes-
tesítenek meg, kicsit
eltúlozva, kicsit görbe tü-
kör elé állítva ezzel a

nézőt, hogy nézzen bele,
és kérdezze meg magától,
hogyan ez így rendben van-
e? Az emberek képesek
elfedni a valóságot, még
maguk előtt is, és többek
között, erre is szeretnénk
rávilágítani ezzel az
előadással.

A Feketekréta cím
arra utal, hogy ezekről a
problémákról hiába
beszélünk, hiába vitatko-
zunk, írunk róluk színda-
rabot, osszuk meg a
közösségi médián
minduntalan, hogy ez így
nem jó, olyan, mintha fe-
kete krétával írnánk fel
őket egy (természetesen
fekete) táblára: jelen-

A színdarabnak In-
stagram oldala is van,
amit @feketekréta fel-
használónéven találhattok
meg és követhettek be,
valamint Facebookon
szintén a Feketekréta
nevű oldalt keressétek.

A próbák nagyon jó
hangulatban teltek, a
kemény munka és sok
gyakorlatozás közben
mindenki nagyon jól
szórakozott, s közben
napról napra összeszo-
kottabbak lettünk. Sihe-
tetlenül örülök és hálás
vagyok, hogy a része le-
hettem.

Márton Ágnes-Emma
11.A

Feketekréta

Iskolánk színjátszó érzéskavalkáddal a szívcsoportja, a Létra, mint minden évben, idén is alkot. Alkot, de most valami mást, valami újat. A Feketekréta című előadás életadói a csoporttagok, mivel a mi ötleteinkből, improvizációinkból egyúróodott össze a darab, melyet Mărcuțiu-Răz Dóra vetett papírra. Színpadra pedig Kozma Éva és Sarkadi Viktória magyartanárnők, valamint Gergely Tamás és Oltean Márk rendezésével került.

A színdarab műfajilag talán dráma, lehet akár tragédia, akár komédia, ez függ attól, hogy ki mit lát benne, ki milyen Itt a szereplők nem

Milyen a 9. osztály?... ...mindjárt kiderül

Ha egy hasonlattal szeretném ber elsős, ötödikes és kilencedi-kifejezni, hogy milyen a kilencedi- kes... dik, valószínűleg azt mondanám, Az udvar volt az a hely, ahol be-hogy olyan, mint majmok között avattak minket, mint új kilencedi-csimpánznak lenni, és remélem, kés adys diákokat. mindenki érti az iróniát.

Sorsdöntő nap volt ez számunk- ra, hisz az elkövetkezendő 4 évün-rólam tudni kell, hogy Váradot két EZ a döntés határozza majd csak, mint szomszédos várost is- meg.

Az osztályba lépve a rideg meg- 120 km-re az otthonomtól, a csa- szeppenés és jókedv váltogatták ládomtól, minden olyan embertől, egymást. Osztályfőnökünk egy kis akiket eddig a közvetlen közelem- beszéddel köszöntött minket, a mi ben tudhattam. Nem volt könnyű kis osztályközösségünket, ami az első nap, de még az első hónap napról napra egyre összeszo- sem... kottabb lett.

Idővel persze megszokja az em- Furdalt a kíváncsiság: más hogy ber, de rájön, hogy mindig ott lesz látja a 9. osztályt? Ezért a többie- egy kis üresség, amit semmivel ket is megkérdeztem ebben a té- nem lehet pótolni, egy kicsiny rész, mában. Csupa változatos válasz ami befedhetetlen, olykor mégis a született:

„A kilencedik osztály egy új feje- zet kezdete. Szerintem nagyon jó, bizonyos első nap. Szokásos éb- persze van, akinek nehéz, főleg az resztés, kelés, mosakodás, evés, új osztályközösségbe való beillesz- és 6-7, illetve 8 óra abban az épü- kedés. Sok nehézséggel jár, idő letben, ahol a napod 89%-át töl- kell, de ha törekszünk rá, minden tőkéltes lesz a kilencedik osztály-

Évnyitó... mennyi rejtély szó- ban.” (9.A)
ban, de csak akkor, amikor az em- „A kilencedik osztály a legnehe-

Mi újság, Ady? Ősz

zebb, főleg ha kollégiumos vagy. másképp éli meg, és viselkedik. Először így elég félelmetesen ebben a helyzetben. De egytől hangzik, de nem az. Az Ady egy egyig mind-mind őszinte véle- nagyon jó és erős sulis. Az első két meny.

hónap nagyon nehéz, mivel senkit Ami a bentlakást illeti, a szoba- és semmit nem ismersz. Rengeteg társakat pont olyan nehéz meg- új barátokra lelhetsz, és rengeteg új szokni, mint az új osztálytársakat. dolgot tanulhatsz a tanáraidtól. Vagy mégsem?! Király sulis ez!” (9.C)

„A kilencedik osztály nekem kettő. Az egyik féllel „csak” 7 órát nem könnyű, mivel be kell hozzam tartózkodunk együtt, míg a másik a lemaradásokat, és most nem féllel 17 órát... Aztán azon kapja igazán lesznek jó jegyeim. Meg magát az ember, hogy nem csak kell szokni az új embereket, és eb- ketten beszélnek hozzá, hanem ből a szempontból jó is, mert sok öten. Mint említettem már, ne- barátokra találtam.” (9.E)

„Őszintén, nagyon vártam már hetem, és nem tudom, mi lett vol- a kilencediket, de teljesen más na, ha nem ebbe a szobába kerü- fogadott, mint amire számí- lök, a világ legjobb szobatársait tottam. Az intriben nagyon jól el- megkapva. Nagyon sokat köszön- vagyunk, nagyon kedvesen bán- hetek nekik, és ha ők nincsenek, nak velünk, és nagyon jólesik egy akkor én most valószínűleg a szo- fárasztó sulis nap után a kedves ba egyik sarkába kuporodva, cse- és kicsit dilis társaság. Az iskola az csemópózbán, zenét bömböltet- osztályközösségek szintjén nagyon ve, Dzserárdot bámulva várom, változó, vannak, akik könnyen be- hogy teljenek a percek, órák, na- fogadják az újakat, és vannak pok, hetek.

olyanok, akiknél törhetetlen a jég. Viszont egy valamit biztosan Az osztálytársak törődhetnének megtanul értékelni az ember: és jobban egymás érzéseivel... van, ez a csend. Ezt azért mondom, hogy a többi osztály emberei be- mert nekem az első hétvégém, fogadóbbak. Az oszi nagyon ked- amikor otthon voltam, olyan szo- ves, jobb nem is lehetne.” (9.F)

Ebből is kiderül, hogy mindenki hallottam az ajtócsapkodást, a

Mi újság, Ady? Ősz

az alternatívákat is. Egyik leghíre- sebb mondatává vált, miszerint:

„Mindenki féleszű. Féleszűek a vezetők, mert semmit nem tesznek, féleszűek a lázadók, mert semmi értelmeset nem tesznek, féleszű a fiatalság, mert semmit nem mernek tenni, és féleszű a tanúgy, mert semmittevésre nevelik a fiatalságot.

Mindenek fölött pedig féleszű vagyok én, mert még mindig nem lettem remete.”

Hogy ez igaz vagy sem, mindenki döntse el magának.

Akárhogy legyen is, a feltűnési viselkedés szónok balladája egyre csak terjedt a Nagyvilágban, megszülettek az elengedhetetlen humoros internetes képek, egészen addig, amíg magának a Nagy Embernek tették fel a kérdést:

„Mi a véleménye arról, hogy a Világ szerint mocskos a szája?”

Mire ő csak annyit felelt:

„Nem foglalkoztat. Én csak az igazat mondom, az pedig megmásíthatatlan. És aki szerint én vagyok szókimondó, annak meg kéne néznie, miket néz a gyereke a tévében.”

Erre aztán kitört a Világégés.

Vallásos édesanyák és pedagógusok szerveztek „Védjük meg

gyermkeinket a médiától!” gyűléseket, konzervatív édesapák égettek újságokat, ha tinédzser fiuk társadalomkritikákat írt szabadidejében.

„Még hogy az én gyermekem!”

„Még hogy az igazság megmá- síthatatlan!”

„Még hogy szókimondás!”

Most pedig, kedves olvasóim, mindössze két hónappal az interjú után, már vonul is a nép. Vonul, mert sérti a fülét a világ mocska, amit saját magunknak teremtettünk.

Hogy mit akarnak?

Igen egyszerű.

A profán szavak, a groteszk témák, az agresszivitás és szexualitás ábrázolásának betiltását minden hivatalos médiában.

Könyörögnek a cenzúráért és a tabukért.

Ami engem illet, kedves olvasóim, úgy gondolom, most megyek, és felkötöm magam. De előbb még befejezem az írást, és elégetem a lapot, hogy ne publikálhassák sehol.

Elvégre senkit nem akarunk megsérteni.

Nem igaz?

Dimény Andor, 11.A

Mi újság, Ady? Ősz

Családbarát tartalom

Nos, ide is eljutottunk. Forradalom egy vicc miatt. Mint egy rossz novella egy iskolai újságban.

Úgy bizony, kedves barátaim, a homo sapiens mintapéldányai végre elhatározták magukat (miután kétszer elkezdtek tulajdonon fajtájuk aktív kiirtását, és hosszú éveken keresztül erősítették ugyanezt a folyamatot) és elkezdtek a Világ Népeinek felszabadítását

Éljen, éljen!

Kíváncsi vagyok, ezúttal mi játssza majd a guillotine szerepét, mikor elérik a főteret?

Én magam (az önök szerény újságírói állásban dolgozó narrátora) oly módon jutottam az induló dicsőséges mozgalom híréhez, hogy reggeli rutinom folyamán egy ablakon keresztül tolakodó téglá landolt a reggelimben.

Egyedi toborzási módszer.

Mire észbe kaptam, az utcák már tele is voltak a tomboló intellektuálisokkal. Na meg cseresznye bombákkal, Molotov-koktéll maradványokkal, gázolaj-szaggal, és persze az elmaradhatatlan profán szlogenekkel.

Gyönyörű.

Határozottan gyönyörű.

Na, de hol is kezdődött mindom ez?

Bármily meglepő, egy szenny-
lapban.

Egy szennylapban, amely néhány éve egy egészen kitűnően megírt cikket közölt le egy bizonyos, kritikus nézeteket valló személytől (akit itt érthető okokból nem nevezhetek meg)

Ó, a pletykalapok! Az emberi faj maradék jóindulatának konyhamalacai.

Akárhogy is, a kedves kritikus az elmúlt években híressé vált nem túl választékos nyelvezetéről és a megkérdőjelezhető témákról tartott szónoklatairól. Beszélgetőműsorokban szerepelt, egyre nagyobb lapoknak írt, és írásai egyre több emberhez jutottak el.

Volt ezekben minden, mi fogyasztó fülének-szemének ingere, a megkülönböztetéstől a háborúkon át egészen az alapvető jogokig, és nem mindenki értett egyet vele, hogy ilyen könnyedén tesz kijelentéseket.

Megkérdőjelezett mindent. Megkérdőjelezte a kormányt, megkérdőjelezte az ellenzékét, megkérdőjelezte az oktatást, a bürokráciát, de megkérdőjelezte

Mi újság, Ady? Ősz

kinti zajokat, beszélgetéseket és a szekrény nyitogatását, és akkor még hiányzott is, most viszont, amikor hazaérek, semmi másra nem vágyom jobban, mint egy kisen-időre.

A szobatársaknak hála, nincs olyan, hogy megoldatlan problémám, ha kell, mindenki segít, és a helyzet megoldódik, legyen szó egy bál előtti szakadt harisnyáról, egy hidegvizes tusolásról, vagy a „mit vegyek fel” kérdésekről, ilyen-olyan alakuló párkapcsolatokról, vagy bármi másról, a probléma MINDIG megoldásra lel.

Tudják, mikor kell komolynak lenni, és mikor kell poénkodni, persze nem mondom, hogy nincsenek viták, mert néha még a vitakörösök is megirigyelnék azokat az eseteket, de ez ezzel jár,

enélkül unalmas és sablonos lenne az élet.

Ha az első hetekben valaki megkérdezi tőlem, hogy megbántam-e, hogy idejöttem, reflexből vágtam volna rá, hogy igen, de mostanra viszont már máshogy gondolom, és örülök is, hogy idejöttem, már csak az időmet kell megtanuljam beosztani, és minden szuper lesz.

Egyik számomra kedves idézettel zárnám soraim, és ez nem más, mint az, hogy ez az iskola most még olyan számunkra, mint az „új magyar narancs: kicsit savanyú, kicsit sárga, de a miénk.”

U.I: Dzszeráld a mi kis szobapó-
kunk ;)

Horváth Dalma Boróka, 9.D

The Breakfast Club (1985) dir.:John Hughes

Kedves Olvasónk! „Itt van az ősz, itt van újra”, és vele együtt itt a suli is, ami nélkül nem jutott volna el hozzád ez az újság. Tedd le a matekfüzeted 1 óra 37 percig, helyezd magad kényelembe, és nézz meg egy jó filmet. De tényleg

csak 1 órát és 37 percet szánj erre, és ne nézd meg az előzetest! A „The Breakfast Club” azon filmek egyike, amelyek előzetese nem árul el róla semmit. Bevallom, a film témája nem eredeti (a líceumosok), de most

Mi újság, Ady? Ősz

csak kikapcsolsz, szóval nem egy elemezni való, művészi, pszichológiai thrillert akarsz látni. Öt diák az iskolában kell töltse szombati napját büntetésként. Öt teljesen különböző személyiség, a sztereotipikus líceumi klikkek képviselői: Claire, a szépségkirálynő; Andrew, a nagyhangú sportoló; Brian, az eminens tanuló; John, a lázadó, Allison, „a furcsa”. Azt a feladatot kapják a felügyelő tanártól, hogy nap végéig írjanak egy esszét: „Ki vagyok én?”. „Peti”. „Egy művész”. „A 9.D.-s”. Bármit mondanánk, túl kevés lenne. Megtaláltuk vajon azt az egy dolgot, amit nem tudunk szavakkal elmagyarázni? Az 5 diák együtt töltött napját nem fogom elmesélni, hagyom, hogy megnézd, és eldöntsd, mennyire reális a történet. A film azért

nyerte el a tetszésem, mert egy Brad Pitt nélkül is megállja a helyét.
Annyira érinthetetlennek látjuk egymást, pedig annyira hasonlítunk. A zárójelenetben Brian a következő szavakkal foglalja össze a film lényegét: „Amit tettünk, hibás volt, de úgy véljük, maga őrrült, ha esszét akar írni velünk arról, hogy szerintünk kik vagyunk. Annak lát minket, aminek látni akar. Röviden: kényelmesen megcímkezhetsz. De amit mi megtudtunk, hogy mindegyikünk egy agy, egy atléta, egy idegroc, egy hercegnő és egy gyilkos. Ez megválaszolja kérdését? Tisztelettel: a Breakfast Club”.

Drăgan Anna, 11.D.

6

Mi újság, Ady? Ősz

A GALAGONYA Weöres Sándor

Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.
Zúg a tüske,
szél szalad ide-oda,
reszket a galagonya
magába.
Hogyha a Hold rá
fátylat ereszt:
lánnyá válik,
sírní kezd.
Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.

Dani Sára illusztrációja (11.D)

11

Mi újság, Ady? Ősz

dent, de apránként és együtt sokkal egyszerűbb lenne megoldani ezt.

-Gondolod, hogy ezek a tünetek befolyásolják más emberek gondolkodását az éghajlat változásáról, és tenni is fognak ellene?

-Persze, ebben reménykedünk, de ezt sosem tudhatjuk. Nagyon örülünk, ha már egy embert is sikerül rávenni, hogy esetleg innentől zacskó helyett vászonzsákba pakolja a megvásárolt - remélhetőleg minél több felbomló vagy újrahasznosítható csomagolású - árucikkeit (ez persze csak egy példa).

-Miben járulsz hozzá minden napjaidban a globális felmelegedés lelassításához?

- Megpróbálok minél kevesebb műanyagot vásárolni, és mindig vinni magammal a vászonzsákom vagy táskám. Persze, én sem vagyok felmentve, még így is rengeteg szemetet termelek, de remélhetőleg ezen a későbbiekben szépen lassan, fokozatosan tudok majd változtatni.

-Szerinted sikeres volt-e a tüntetés, ami az iskola mellett zajlott szeptember 27-én, vagy több emberre számítottál?

-Szerintem kifejezetten sikeres

volt, sőt korántsem számítottam ilyen sok emberre. Nagyon örülök, hogy ennyien összegyűltünk egy ilyen jó cél érdekében, és nagyon remélem, sikerült néhány embert gondolkodásra bírni a téma kapcsán.

-Mit mondanál az embereknek, akik nem hisznek a klímaváltozásban?

-Az ignorancia nagy úr. Úgy gondolom, az ilyen emberekkel nem az van, hogy ténylegesen nem hisznek ebben, csupán nem hajlandók feláldozni kényelmüket azért, hogy az elkövetkező generációknak megőrizhessünk egy gyönyörű, vagy legalábbis élhető környezetet.

Köszönjük Noémi együttműködését és meggyőző válaszait!

A klímaváltozás hatalmas téma a fiatalok körében, és igen nagy viták folynak ebben az ügyben. Mindenesetre úgy gondolom, hogy minden ember, ha hisz az éghajlatváltozásban, ha nem, egyetérthet abban, hogy a környezetünk védelme és tisztántartása elhanyagolhatatlan ügy.

Téglás Petra 9.D

Mi újság, Ady? Ősz

Intri-life, avagy: Milyen is a bentlakóknak?

Biztos vagyok benne, hogy sokatok hallott már különböző pletykákat a bentlakós életről, de biztosíthatok mindenkit, hogy nem mindig igaz az, amit mások mondanak.

Valószínű elsőre durvának tűnik a fél 7-es ébresztés, a hangos „Jó reggelt kívánok!” kiáltások, valamint a fél 11-es takarodó, és persze a napi 3 óra meditáció, amikor állítólag tiltott a telefonhasználat és a beszélgetés, de most őszintén: ki tartja be ezeket? Tudom-tudom, mondani sem kell, hogy mindenki azt gondolja, mennyire rossz lehet 8-9 vagy akár 11(!!!) másik emberrel egy szobában együtt „lakni”, de valójában tökre buli az egész.

Az intris kilencedikesek borzasztó szerencsések, hiszen nem csak 1, hanem akár 3 alkalmuk is van, hogy „újoncok” lehessenek. Ott van az első pár hétben lezajló ismerkedős este, amikor a friss jövevények bemutatkozhatnak a bentlakás többi lakójának néhány mondatban, összekötve egy kisebb játékkal, amit a 10.-esek találnak ki nekik. Következő na-

gyobb esemény a gólyabál, amely minden „kicsi” bentlakónak megvan az esélye nyerni. Persze ez sem mehet előkészületek nélkül, a nagyobbak gólyabál előtt közel egy hónapig minden este táncoltatják az újakat, hiszen mindennek a gyakorlás az alapja, igaz, bentlakók? (még akkor is, ha már tudjuk a táncot, de a 10.-esek szívatásból minimum 5-ször újratekintik azt).

Persze, ezek a végére már tök unalmasak, de bármit egy jó buliért, hiszen - ha hiszitek, ha nem - évi kétszer is buli van az intriben, hála a gólyabálnak, valamint a Csörömpnek.

De mi is az a Csörömp? Kérem szépen, ha már gólyabált szervezünk az újaknak, azok, akik már 4 éve itt élnek, és sikeresen eljutottak a 12. osztályig, miért ne kapjanak még egy ballagást? (Aki ebből nem értette volna, igen, a 12.-es intrisek kétszer ballagnak: egyszer a bentlakásból, egyszer pedig rendesen a suliból.)

A Csörömp szervezésében mindenki keményen kiveszi a részét, hiszen mindenkinek más-más fel-

Mi újság, Ady? Ősz

adata van. Ezeken az eseményeken mind az aligazgató, mind az internátus pedagógusai és az özszes bentlakó részt vesz.

Ezek az esték azok, amikor a társaság a legjobban összerázódik, hiszen együtt éljük meg az évfolyamok beavatását, valamint búcsúztatását. Az egyikén sírva nevetünk, a másikon viszont gyakran eltörök a mécses, kontextustól függ.

Egy érdekes újdonság, amely ebben a tanévben vette kezdetét, az a bentlakók néptáncsoportja, amelynek egyelőre még nincs neve, de alakulóban van, ígérem.

Természetesen sose unatkozunk, hiszen a felejthetetlen fociesték, vagy az intriben kötött „házasságok” megpecsételik az itt töltött időt. Ha éhesek vagyunk, csapatosan ülünk ki a hűtők elé, és tartunk nagy „lakomákat”. Sajnos a szilencium megtöri a jókedvet, mert ilyenkor kötelezően a szobákba kell vonulnunk (természetesen ezt se tartjuk be túl sokszor).

Az idei év egyik legnagyobb változása az talán a klub „elköltözése”, hiszen a túljelentkezés miatt a társalgótermet a sulifőfolyosójára kellett költöztetnünk, ezzel pedig arra „kötelezni”

minket, hogy az intri folyosóján üldögéljünk esténként.

Természetesen, ha a bentlakásról van szó, mindenkinek az első dolog, ami eszébe jut, az a kaja kérdése. Tévhit az, hogy az iskolánk kantinjában felszolgált enni-ivalók nem top minőségűek, mert annak ellenére, hogy nem mindenki szeret mindent, biztos vagyok benne, hogy mindenkinek van egy kedvence. A legkedveltebb dolgok közé sorolhatjuk a tepsiben sült krumplit, a gyümölcslevest, vagy akár a mexikói rántott sajtjal, és természetesen a bolognai spagettit is.

De száz szónak is egy a vége: ne higgyetek el mindent, ami az intriről terjed, mert nagy részük csak kitaláció. Szerintem mindenki tudná élvezni a titokban való kisorra-nást a lányszobákból, hiszen LÁNYSZOBÁBA FIÚKNAK TILOS BEMENNI (és persze ez fordítva is igaz), a „medire nem akarok le-menni, bújjunk be az ágy alá”-eseteket, és még sok más hasonlót.

Rengeteg jó dolog történik itt veled, megtanulhatsz akár 10 lejjel élni egy hétig, és hozzászoksz, hogy alkalmazkodni kell, szóval teljes egészében felkészít a nagybetűs életre, de a legjobb része

Mi újság, Ady? Ősz

(már akinek) az, hogy sosem vagy egyedül, itt mindig találsz egy megbánni (legalábbis remél-szerűt is. jük...).

Intriben lakni tök buli, szóval Péter-Pakó Henrietta, 10.E

Éghajlatváltozás

Az éghajlatváltozás (vagy más néven klímaváltozás) egy igen elterjedt téma a mai társadalomban. De mi is az a klímaváltozás? A klímaváltozás a klíma, éghajlat, tartós és jelentős mértékű megváltozását jelenti, helyi vagy globális szinten. Napjainkban a klímaváltozás alatt a globális felmelegedést értjük, amit az emberi tevékenység is jelentősen befolyásol.

Sok tudományos kutatás utal arra, hogy a globális felmelegedés veszélyezteti nemcsak a Föld működését, hanem az emberiség további túlélését is. A globális éghajlati fordulópontra (az az időpont, ami után már nem lehet megállítani a globális felmelegedést) időpontja 2015-ben volt a legújabb becslés.

Az éghajlatváltozás legjobban a fiatalabb generációkat érinti, ezért is indult el 2018 augusztusában az úgynevezett „School strike for climate” (iskolai tüntetés az